

Ülkü

– NeclaKezbanT · 29 Eylül 2012

---

avuçlarına döndü mevsim
çiçeklerin aklında kaçışan fallar

Ülkü giz kardeşim
daha sınırları çizilmemiş
her yanı orman kocaman bir ülke
ara sıra uğrar ağlardı
şiiirin dibine muflanır ağlardık
dünyanın mimlenmiş garip haline
rüya içinde genelde içince
mahir rüyalar görürdü

havada ayaz kokardı masaldı
sokak lambaları in cin
ölürken suçu yoktu kimsenin
ama herkes birbirine küstü
işin yoksa kalk git şimdi
beş parasız çıkmaz sokağa
geri dönerken yine incin
us pahasına haklandık derdi hep
o gün masum yüzüme
güllerinde memleket kokan
hayran hayran ağıtlar söktü

anlatamadım derdimi sana Ülkü
bir türlü uslanmıyorsun
acı şıkır şıkır topuklarında
şimdi bırakalım bunları
biraz yaklaş aşktan söz et bana
mesela denizin ortasında
mayıs akşamında
yorgan yorgan mavili bir adamı
çekip göğsünden öptün mü

kavrayıp sıracı çiçeklerin tenini
sıra dışı sevişip esareti savdın da
uzun vadilere sarılınca
zirveyi çocukların eline saydın mı
kır gerillası kahve gözlerinden
yaşları bir kez olsun
ırmaklar temiz olsun diye akıtıp delice
kıraç topraklara vakitli vakitsiz
esirgemedi kalbindeki beyaz tayı
sinsice kendine ayarttın mı hiç

zor insansın anladım da
kar kuytusunu duvarların ardına saklanma
birbirimizi biliriz kuzum artık çok geç
indir şu kinayeli yoksun perdeleri
yansın mestane yıldızlar çözülsün diz bağı
yoruldukça koşalım biz
g e c e u z u n

4 Ocak 2012